

21. juli 2009

Til undervisningsminister Bertel Haarder, videnskabsminister Helge Sander, kulturminister Carina Christensen samt Folketingets Uddannelsesudvalg, Videnskabsudvalg og Kulturudvalg.

Politisk beslutning om uddannelseslandskabet i Danmark er nødvendig

De videregående uddannelsesinstitutioner har bl.a. til opgave at udvikle nye uddannelser. Og i løbet af det sidste års tid har det snart to år gamle Akkrediteringsråd skullet tage stilling til en lang række af forslag til nye uddannelser og udbudsansøgninger. Flere af forslagene til nye uddannelser synes at være meget smalle i forhold til det beskæftigelsesfelt, de er målrettet.

Hvilke typer af uddannelser, der skal udbydes, og hvor, er dog ikke et spørgsmål, der blot kan overlades til uddannelsesinstitutionerne og Akkrediteringsrådet. Rådet er sågar blevet kritiseret for opgavevaretagelsen, da det sidste år behandlede en ansøgning fra Århus Universitet om en ny læreruddannelse. Vi kan meget vel komme til at se lignende eksempler, hvis ikke der træffes en politisk beslutning om, hvordan det samlede uddannelseslandskab i Danmark skal se ud, så uddannelsesinstitutionerne og rådet har nogle pejlemærker for deres arbejde.

Flere spørgsmål presser sig på. Blandt andet hvilke typer af uddannelser, der skal udbydes, og hvor bredt et beskæftigelsesfelt, de skal dække. Vi mener ikke, at disse spørgsmål er godt nok dækket ind af det relevanskriterium, der skal opfyldes, for at opnå en positiv akkreditering. Dertil kommer, at der er en række uddannelser og udbud, der ikke *kan* lukkes, selv hvis de får afslag på akkreditering. Det gælder bl.a. medicinuddannelserne, sygeplejerskeuddannelserne og flere andre, som samfundet ikke kan være foruden.

Endvidere er der et stort geografisk spørgsmål, når det gælder udbuddet af uddannelser i Danmark. Vi kan hurtigt komme i en situation, hvor der i nogle dele af landet udbydes for mange for ensartede uddannelser med det samme beskæftigessigte, mens der i andre dele af landet er mangel på kvalificeret arbejdskraft. Eksempelvis udbydes der i øjeblikket fire meget ensartede informationsteknologiuddannelser i Københavnsområdet. Og som følge af etableringen af professionshøjskoler og erhvervsakademier koncentrerer udbuddene af de professionsrettede uddannelser på færre adresser. Sidstnævnte har givet anledning til en del diskussion om udbuddet af læreruddannelsen. Lige så vel kan det diskuteres, hvor i landet socialrådgiveruddannelsen skal udbydes. University College Sjælland ønsker at udbyde uddannelsen i Roskilde, hvor den kommer i konkurrence med Professionshøjskolen Metropol om praktikpladserne i den østlige del af Sjælland og med University College Lillebælt i den vestlige del, mens ingen af de tre professionshøjskoler dækker området omkring Holbæk og det nordvestlige Sjælland.

Udvikling og kvalitetssikring af uddannelser er en opgave for uddannelsesinstitutionerne og Akkrediteringsrådet, men beslutningen om, hvordan det samlede uddannelseslandskab i Danmark skal se ud, er politisk, og dermed jeres ansvar. Og det er nødvendigt, at den beslutning træffes snarest, så uddannelsesinstitutionerne og Akkrediteringsrådet har nogle pejlemærker for deres videre arbejde.

Endeligt er det værd at overveje, om vi i lighed med en række øvrige lande, herunder England, bør overgå fra uddannelsesakkrediteringer til institutionsakkrediteringer. Institutionsakkrediteringer kan tilrettelægges på en sådan måde, at det i højere grad sikres, at det bliver en politisk beslutning, hvilke uddannelser, der skal udbydes hvor, og i hvilket regi.

Eventuelle henvendelser på baggrund af dette brev kan rettes til Mads Samsing, der er koordinator for Studenterbevægelsens udvalg for akkreditering, på msa@sdsnet.dk.

Med venlig hilsen

Mads Samsing, Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende
Line Hjarsø, Lærerstuderendes Landskreds
Peter Bruun Christensen, Pædagogstuderendes Landssammenslutning
Judit Kyed Jensen, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning
Nils Wiese, Danske Studerendes Fællesråd